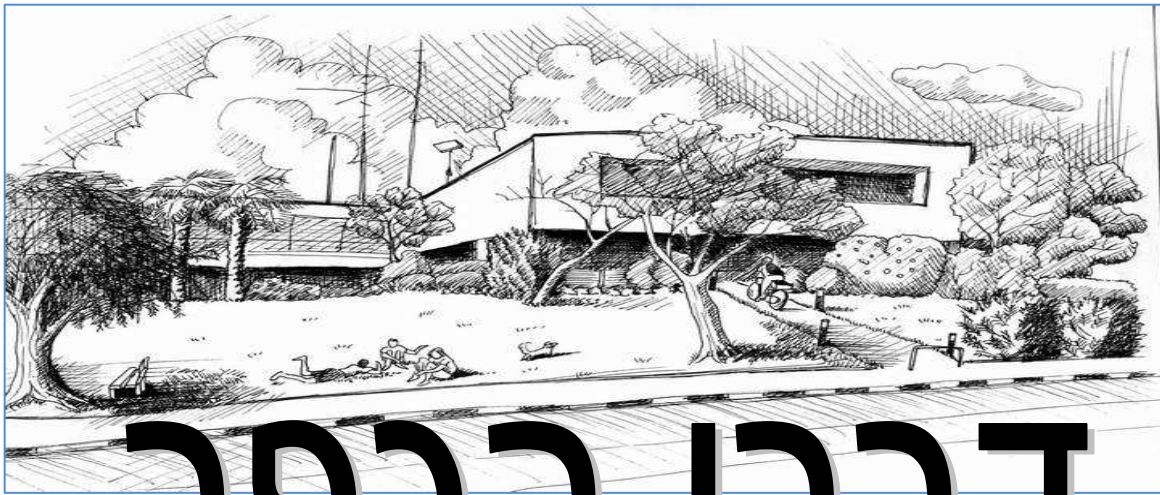

דברי הכפר

תפילת "יזכור"

יזכור אלוהים את בניו ובנותיו אשר חרפו נפשם במאבק על המדינה - בדרך
את חיילי צבא-הגנה-לישראל אשר נפלו במלחמות ישראל.
יזכור ישראל ויתברך בזרעו ויאבל על זיו העלומים וחמדת הגבורה
וקדושת הרצון ומסירות הנפש אשר נספו במערכות הכבדות.
יהיו גבורי הדרור והנצחון הנאמנים והאמיצים
חתומים בלב ישראל לדור-דור.

מזכרון לעצמאות

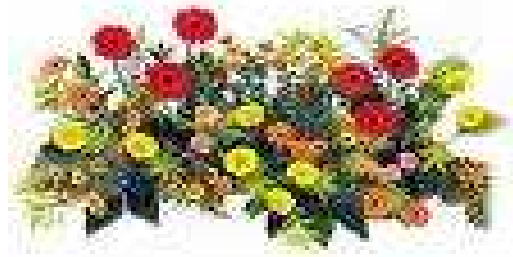
זיכרון ועצמאות – שני קצוות מנוגדים של עצב ושמחה.
כולנו חושבים על מישו כשאני מדליקים נר זיכרון, ושומעים את
השירים השקטים הללו.
תוך זמן קצר אנו עוברים מיום אבל ליום של חג – המאופיין
בהמון שמחה, חיים וחברים.
שיהיה לנו חג עצמאות שמח!
עם הרבה תקווה בלב, ושלווה אמת על העולם כולו. אמן סלה.

גיליון מס. 2199 *ב' באייר תש"ע * 16 באפריל 2010

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

**דברים שנכתבו ונאמרו לזכרה
של ג'יין תלם, יהי זכרה ברוך.**

שלום לך ג'יין תלם-פוטש לבית הגרטי

ביום שבת השישה עשר לינואר 2010, כמה ימים לפני יום הולדתה ה-69, התכנסנו קבוצת נשים לחגוג לג'יין מסיבת 'לא יומולדת' (כפי שכינה אותו לואיס קרול ב'עליזה בארץ הפלאות'). היא כבר עברה 11 חודשי התמודדות עם טיפולים, להאט את קצב גידול הסרטן, והשלימה מזמן עם העובדה שאין סיכוי שתצא מזה. כולנו ידענו שלעולם לא נחגוג לה-70. לטעמי היא השלימה מהר מדי, ואולי מוקדם מדי עם גזר הדין' כשקבלה את הבשורה על המחלה. הטיפולים היו לה קשים ולא עצרו את קצב התקדמות המחלה וכולנו ראינו את השעון מתקתק לאחר עבור חברה יקרה. היא פשוט רצתה לגמור את המהלך בצורה הכי לא כואבת ועם מספיק זמן לומר שלום לכל הילדים. רצונה לסיים את חייה בבית, מלווה בקרובים וחברים, התאפשר בזכות צוותי המרפאה וה'הוספיס' – ותודה לכם על כך.

נפגשנו לראשונה ב-1966 בניו-יורק כי היה לנו שליח משותף ושתינו היינו מיועדות להגיע ארצה בערך באותו הזמן. בימים ההם היא נראתה כמו "מאמא קאס" וכך גם קראנו לה. ג'יין החליטה להיות יהודיה מתוך בחירה הגיונית, לאחר שבחנה כמה גרסאות של נצרות. היא התגיירה 3 פעמים: רפורמי, קונסרבטיבי, וגם לפי ההלכה, קשרה את גורלה לעם היהודי, והחליטה לגור בארץ ישראל. היה מצחיק לשמוע אותה מנסה להתמודד עם 'יידיש'.

יש הרבה שאפשר לומר על ג'יין: שהיא יודעת הכל, מעצבנת, צדקנית, דורשת יותר מדי ו... יודעת המון ונותנת עם כל הלב. דור שלם זכה להתחנך להרגלי עבודה טובים ולשאוף לשלמות, לקבל תמיכה ועידוד להתעלות מעל מה שחשבו שהם מסוגלים: כל זה בשיעורי המלאכה שהעבירה. לפעמים רק בדיעבד אנו מבינים את ערכם של הדברים.

אחת האכזבות האישיות הקשות של ג'יין הייתה אי יכולתה להביא ילדים לעולם, אך השאיפה להיות אם הייתה כה חזקה שגם כאן, בדרכה שלה, התגברה על המכשולים ויחד עם איזק אימצו שני בנים, אחים: דוד ואייל.

ביחד עם בנותיהם של איזק ויוהנה, ארגו קשרי משפחה, ונתנו לכל הילדים יציבות, מושגי יסוד של משפחה מורחבת, תומכת ואוהבת. לצד הילדים גם מאומצים רבים שראו בה ובאיזק הורים אמיתיים לכל דבר: אנדרו, נונדה וג'ונתן הם חלק מהסיפור הזה ואנו משתתפים בצערכם עכשיו.

לנו כחברות היו עליות ומורדות, הסכמות וריבים אך תמיד ג'יין ידעה לתמוך בעת הצורך. היום אנו נפרדים מחברה יוצאת דופן בכישוריה ומאמציה להתמודד כל חייה עם מצבים שונים ומשונים מאוד.

ג'יין: עשית חייל כאישה, כחברה וכחוננת ותהיי חסרה לנו. יהיה זכרך ברוך.

רותי עמית

I first met Jane - also then called Teddy - in the summer of 1967 at a Masters Fellows art seminar which was held at our national summer camp in Warwick NY. She had been recommended to us by the administration of the Pleasantville Cottage School for children from problem homes where she had been working- very effectively - as a counselor for girls.

Jane, who was brought up in rural Ohio and Kentucky, was not Jewish, but had chosen to work at a Jewish institution. I and others on our staff were very impressed with her. She was a refreshingly fine person, industrious, honest, open, trusting and compassionate. There were no airs -- what you saw was what you got. Unfortunately, she was often justifiably

disappointed in some of her peers and elders, but she was strong, forgiving and I never knew her to be vindictive.

I received an e-mail from Jeremy Gerard, a very successful renowned American journalist, which I would like to share with you. He writes, "I think you know that Jane had an enormous impact on me, first as a teenager, then as a young man and of course much later. If you will be speaking at the funeral, I trust that you will say that she was born with a ***nefesh Yehudit*** that compelled her to share her love, patience, wisdom, calm and optimism even when any or all of those were being most tested." He continues, "I have a cherished photograph of the two of us with her girls from the Pleasantville Cottage School during a camping trip to Salisbury Beach in New Hampshire one summer in the late 1960s, I with my guitar and Jane, just sitting, smiling, in their glow: every mouth is open in song and every eye is on her."

We shall miss you, beloved Jane. You will live on through the many you have touched and inspired. Through your courage you showed us not only how to live, but how to shuffle off the mortal coil. We shall be comforted by our many beautiful memories. May Isaak, David and Ayal be consoled by the knowledge of how they brightened her life.

לכי כי שלחך " לכי ו" יהיה עמך

והלך לפניך, צדקך כבוד " יאספר

Hank Skirball, April 7, 2010

To all the family.....I am deeply saddened by Jane's passing. I am sorry I cannot be there when everyone is sharing how Jane left such an impact on so many peoples lives

For the family, you may never have known me, I lived next door to Jane for many years. We shared Ohio stories since we were both Buckeyes and she was always holding me accountable for my actions, as only Jane could do.

The memories of the past are so clear, as if they were yesterday. Jane had a deep passion for people and it was such a gift. We used to talk, we used to laugh and we shared so many secrets. Many of those sleepless nights we shared on the front lawn were filled with tears and laughter. She would share her caring heart, as only Jane could do.

She taught me so much. She told me exactly "what to say and think" , how to lead my life, and was a model of the compassion she shared for children. I always respected her bluntness and straightforward methods of communication.

She was a mentor to me in so many ways as an educator. She was there for children who needed special attention, devotion and guidance. She demonstrated patience for those who no one else could. She was an inspiration to all the children to try and find their inner passion for art and most of all "themselves". She saw strengths in people that they did not even know existed. She had great insight to others souls.

Rest in peace my dear friend, I am proud to have had you in my life.....you will always have a place in my heart and I will miss you.

Robin Singerman Delgado

ימי הולדת

הלן לוין	18.4	איריין שיין	21.4
עדי זיגדון (נכדה-ניצן)		שמוליק אפשטיין	
ארז נצר (נכד-ש. חצור)		גרשון מדר	
קים ברודי (נכדה-פוטש)		קרין גולן (נכדה)	
שולמית פרנק	19.4	יגאל ניימרק	22.4
רג'י פרלסון		נתן אפשטיין	
שושנה יודאיקין		רונה אנגלסברג - 70	23.4
אביבה גולדברג		שירה שטיינר	24.4
שני ווינשטיין (נכדה-אדלשטיין)			
הלל יודאיקין	20.4		
קייל קסדן			

ימי נישואין

נעמי ובני פורסטר 21.4

ברכות לתושבי ההרחבה: דני ניפלד שהוציא ספר שירה "עגילי חושן", ולמלכה גנני שכתבה את ספר שירי האהבה "יפות החמניות בשדות". את שני הספרים ניתן למצוא בספריית כפר-הנשיא. תהנו.

נזכור

י באייר תשנ"ח 6.5.98 גב' הלן רזניק

פִּירוּרִים בַּיּוֹם הַשּׁוֹאָה

בשבוע שעבר הלכה מאיתנו ג'יין תלם-פוטש ז"ל.

ג'יין – האמא של דוד ואייל, האמא המאמצת של יונתן בולטר ועדי סימונס, הרעיה של איזק, האמא של חוגי העץ שכל נער בשנת בר המצווה שלו, שתחת ידיה הנאמנות, היה מכין שי מקסים מעץ להורים. תנחומינו למשפחה המורחבת.

יום השואה היום, אחד מיומיים בשנה שבה אנו זוכרים את המלחמה הנוראה, הניספים, הסיפורים והעדויות המזוועות ואומרים – לעולם לא נשכח ונלחם שזה לא יקרה בשנית.

אמש התכנסנו בחדר האוכל לטכס שאורגן ע"י המכינה ונערי י"ב שביקרו השנה בפולין ובמחנות. תודה לכל המשתתפים ולמארגנים של הערב שנעשה בטוב טעם ושוב צובט בלב.

כיתות ו' מבי"ס "מבוא הגליל" שוב העלו הצגה ליום השואה ונודע לי ממקורות מוסמכים שהיה מרגש וחזק עד דמעות.

אז עכשיו פסח ויום השואה מאחורינו ובשבוע הבא יום הזיכרון ויום העצמאות.

בבי"ס "עמק החולה" נערי י"ב סיימו בהצגה משלהם. עדי שפרונג כיכבה, אבל מרבית בנינו השתתפו והיה מאד יפה ומצחיק עד לתפנית מצערת (מצד הבנים שרצו קצת להתפרק) ואותה תפנית גררה תגרית, סחיפה והתלהטות יצרים שגרמה לאחת המורות והסגל להגיש נגדם תלונה במשטרה. חבל... ממש חבל!! אותם נערים התבקשו להגיע לחקירה ואולי המשך עוד יבוא...

טיול ביג המסורתי של הורה-נער, לנערי בר המצווה, בניצוחה של מעין פלמה, קיבל השנה ציון עשר!! כולם חזרו מבסוטים, שזופים ועם חיוך על השפתיים. המשתתפים: שחר וולפין+יוחאי, עדי בוסקילה+רוי, גפן קולינס+גילי, תום קורן+נירה, נגה זולטי+שלומי, טל שפרונג+תמיר ושון כרמי+שרון.

טיול גדי למיטיבי לכת היה השבוע אולי כדי לבדוק את הגשר החדש מעל המיים בבניאס. שמעתי שהיה נחמד.

החלמה מהירה לסהר קורן שנשפך עליו סיר מיים רותחים על 2 הרגליים במסעדה בה הוא עובד.

ברוכים השבים:

- אביבה ואריק לינטון שחזרו מטרק בנפאל שעשו יחד עם לירן ונטע. הצעירים המשיכו בטיולם.
- קטיה וג'ורא שיינגזיכט שחזרו מפורטוגל, שם ג'ורא מייעץ בבי"ס מפנה (כמו בראש-פינה). ג'ורא יחזור לשם בהמשך כדי להריץ את ביה"ס.
- דנה וויטהם (+ תעודת אמנית), שקפצה לביקור מולדת ואל הבית שכאן. דנה תהני, ואולי תישארי לנו בכלל?
- שוני וולאך שחזר אלינו מאוזי-לאנד. המסגריה מחכה לך עוד פסל ענק ומקסים.
- בני כיתת הירדן – אבישי פרלסון ויגאל ניימרק שבאו להמשיך את חגיגות ה-50 של בני הכיתה שאו-טו-טו יוצאים למסע ברמת הגולן, רק הגברים.

פינת הפירגון מגיעה הפעם לבית בלונד והאנשים שמפעילים ומריצים את המקום – ציונה ושבי מזרחי. מי שלא משתמש במקום – ההפסד כולו שלו. המקום עבר שינוי מדהים – רצפה חדשה, מזגן, מקרר, רדיו-טייפ, טלוויזיה – בקיצור – מאד נוח ונעים לארח.

כאן המקום להודות לכם וליידע את כולם שבית בלונד הוא נכס!!! אסור לנו לוותר עליו – לכו לראות בעצמכם.

בקבלות השבת שחודשו במועדון, כבר הייתם? בכל שישי יש לנו חלה טעימה שארי שטיינר מכינה בבוקר יום שישי – עוד נכס נכון – אבל לא.... לארי נאמר שאין יותר תקציב לקמח, ביצים וסוכר, משהו שנע בין 8-10 ש"ח לשבוע!!

נשמע לכם מגוחך? גם לי, אבל זו המציאות. האם ידוע למישהו מכם על מקור "עשיר" שיכול לממן לנו חלה מהבית?

לא, זאת לא בדיחה של 1 באפריל!!!

בשבוע הבא נתכנס שוב ליום הזיכרון ויום העצמאות. שימרו על כוחות ונכונות לעזור קצת לוועדת החגים כדי שכולם יהיה שמח.

זהו מה שהצלחתי לאסוף עבורכם השבוע.

שיהיה לכולנו חג עצמאות שמח וטעים.

ולא לשכוח - יש לנו ארץ נהדרת וכפר מקסים, פשוט צריך להמשיך ולטפח אותו.

שבת שלום – שר מק'לוקלין

מבצע בריאות העור

קופת חולים כללית יוצאת בחודש מאי במבצע לבריאות העור.

הבדיקות בחודש זה, בתאריכים הנקובים מטה, יתבצעו הבדיקות בחינם:

קופ"ח צפת מרכז - 9.5.10 בשעות 16.00-19.00 ע"י דר' טריף גלינה

קופ"ח ק"ש - 9.5.10 - בשעות 14.00-18.00 ע"י דר' ורה פורוגוב

קופ"ח רקתי-טבריה - 9.5.10 בשעות 12.00-15.00 ע"י דר' חני בוסתן.

ישנן עוד קופות חולים מרוחקות יותר (בצפון), בתאריכים שונים.
המעוניינים, מוזמנים לפנות לצוות המרפאה

קוצים ושושנים

היזמה למפגשים האלה נולדה על מנת לאפשר לחברים ולתושבים לשמוע ולהשמיע, הן את מה שמעיק עליהם והן את נקודות האור שבחיינו. הכוונה בסופו של דבר היא להיפגש עם לפחות 100 מאנשי כפר-הנשיא, ומתוך כך לראות מה הם הנושאים המרכזיים העומדים על סדר היום של הציבור שלנו.

לא הייתה כוונה לפגוע במישהו מסויים, ואם מישהו נפגע כתוצאה מפרסום דברים שנאמרו במפגשים, אני, כמי שכתבה את הדברים מפי הדוברים, מתנצלת.

אנחנו נמשיך לקיים את המפגשים, ואנו מקווים מאד שכל החברים והתושבים יגיעו, על מנת לשמוע את הציבור כולו על גווני השונים.

יחד עם זאת, לא נפרסם ב"דברי הכפר" דיווח מפורט של הדברים שנאמרו, ונשקול דרכים אחרות להביא לידיעת הציבור כולו את עיקרי הדברים שעלו במפגשים אלה.

תמר וולפין

קוצים וסכינים

ברכת הצלחה איחלתי כשיצא לדרך פרויקט "קוצים ושושנים".

ראיתי בו יוזמה ברוכה של ההנהלה (תמר וברוך) לשבת עם ציבור התושבים בכפר הנשיא ולשמוע מהם על הגיגיהם, רצונותיהם, מה לדעתם טעון שיפור ומה רצוי לפרגן לו. חשבתי שעיקר הדברים יופנו למנהלים, להנהלת הקיבוץ, למועצת החברים, ובעקבות הנושאים שיועלו יתקיימו דיונים עם כוונה כנה לשפר את הטעון שיפור.

אנשים נענו לפנייה, קיבלו הזמנה, הגיעו לפגישה וגם אמרו דבריהם. עד כאן הכל טוב ויפה. נדהמתי כשסיכום המפגש (שהוא למעשה לא סיכום אלא משפטים קצרים שנאמרו במהלך המפגש), הופיע פעמיים ב"דברי

הכפר" כרשימה של קוצים ושושנים. דברי ביקורת לכל מיני ענפים וחברים מצד אחד, ומחמאות מצד שני. תהיתי מה הכוונה? מה נוכל להסיק מכך? איך נוכל מפה להתקדם הלאה? מלבד כמה אנשים שקיבלו מחמאה נהדרת היו גם כמה שקיבלו קוץ כואב. הביקורת פורסמה בעלון שמופץ היום במייל לארבע קצוות תבל ובכל הארץ. האם זו הייתה כוונת המשורר? שאנו מאד מוכשרים בלתקוע קוצים לכמה אנשים וענפים שנדמה לנו שמגיע להם? ששם המבוקר מפורסם בעלון אך שם המבקר נשאר אנונימי? שזכות התגובה נמסרה למנכ"ל הקיבוץ אך לא ליתר הענפים/חברים שזכו בקוץ?

לא נראה לי שזו הדרך שכפר הנשיא נהג בעבר. נכון, חלק ממגרעות הקיבוץ היה ההתחשבות בחבר ובכל תושב הגר עמנו ולנהוג עם כולם בדרך ארץ עד כדי התעלמות מדברים הפוגעים בציבור, אך אלה הן גם מעלותיו וסגולותיו הנפלאות של כפר הנשיא שעושות אותו למקום שטוב לגור בו ולקהילה חמה וחובקת. אני רוצה להמשיך לגור בקהילה חמה ונחמדה זו וצר לי שכעת אני חשופה לקבל חץ מורעל בפומבי מעל דפי העלון מבלי שאני יודעת מי המבקר, מה בדיוק היא הביקורת, ומבלי שתהיה לי זכות התגובה בזמן.

גם חלק מהשושנים כאבו לאחרים. כאשר משבחים חבר בענף מסויים ולא מזכירים את חבריו לעבודה שעמלו במשך שנים, אלה עלולים להיפגע. ואם באמת מדובר בקוצים ושושנים, הרי יש לחלקם לפי משורת הדין: כלומר תן לחבר או לענף קוץ אך גם שושנה. שידע מה טעון שיפור אך גם יקבל מלים טובות על השקעתו במקום העבודה. במקרה שלנו חולקו קוצים לאלה ושושנים לאחרים (שאין לי ספק שמגיע להם מכל הלב, אני בעד השושנים..). ואם הכוונה לשפר הרי אחרי הקוץ צריך פלסתר. מהכתוב בעלון לא ברור מה יקרה אחרי תקיעת הקוץ, מי אחראי לבדיקת הבעיה אם בכלל היא קיימת? מי אחראי לתהליך השיפור ומה לוח הזמנים? האם תקענו קוץ והשארנו פצע מדמם?

אודה לאחראים ולמערכת "דברי" אם נוכל לשפר את הדיווח בעקבות מפגשי הקוצים והשושנים על מנת שלא נפגע בחברים שהם חלק מרקמת חיינו ועל מנת שנדע שהנושאים שהועלו יטופלו בצורה אחראית ורגישה למען קהילה טובה יותר.

צילה בן רשף

הצדק צריך להיעשות ולא רק להראות

ועוד כמה מילים באשר למדור החדש "קוצים ושושנים". עוד בהתחלה חשבתי שביסודו של דבר, הרעיון של "קוצים ושושנים" הוא רעיון שמסתתרת מאחוריו כוונה טובה. הנה מדור שמפרסם דברים שנאמרו בשעה של פגישה נינוחה בין בעלי תפקידים והציבור. מה יכול להיות יותר דמוקרטי ונכון מזה? אבל השתלשלות האירועים המתרחשים לאחרונה לאחר שהחל המדור להתפרסם העלו בי הרהורי חרטה. אחד הדברים החשובים שאמורים לעמוד במרכז המפגש בין שליחי הציבור לבין שולחיו, צריך להיות עשיית הצדק. אם המפגש נעשה באמת ובתמים מתוך רצון טוב של בעלי תפקידים לקבל משוב מהציבור, לעמוד על מצב הרוח הציבורי-אישי וכל זאת על מנת שיוכלו לשפר את דרך עבודתם. מלכתחילה כל מהות המפגש אמורה להיות מכוונת על מנת לעשות ולא להראות.

אבל כאשר הדברים מתפרסמים בתרועת חצוצרות, כפי שהדבר נעשה כעת, הם מקבלים בהכרח מהות של דימוי, מין סוג של "שופוני", שיוצר תחושה לא נוחה שהדברים מתפרסמים כדי שהצדק יראה ולא דווקא יעשה.

כמות החברים שמוצאת עצמה נפגעת בכל פעם שהמדור מתפרסם, מחייב את יוצריו להרהור וחשבון נפש האם דברי הכפר הוא באמת המקום שבו צריכים הדברים להתפרסם באופן הזה. כי בסופו של דבר עדיף שהדברים והצדק יעשו מאשר יראו. ובכך אני מזמין את יוזמי "קוצים ושושנים" לחשבון נפש ולהרהור מחדש על תפקיד המדור ומהותו.

דודו פלמה

פעם קוץ ופעם שושנה

כעורכת אני קוראת/עוברת/עורכת את החומר שנכנס לדואר שלי - בדרכו אל תוך דפי העלון. אני חייבת לומר, שקראתי את הדברים ב"קוצים ושושנים", דיווח /ציטוטים של חברים שאמרו. קראתי שם קובלנות על יחס לא טוב מענפי שירות מסויימים. קראתי על חברים בתפקיד שמישהו החליט לתת להם שושנה עבור יחס טוב

במיוחד שקיבלו.... כאלה הם החיים. ואני קראתי את הדברים
 כלשונם. לא עברה לי שום מחשבה בראש, למה נתנו לזה שושנה ולא
 לאחר. ואיך מרגיש זה שלא מרוצים מהיחס שלו. נכון שאפשר
 ולגיטימי תמיד להיפגע. אני לא ראיתי את זה מראש. מצטערת. אני
 קראתי את הדברים ללא תרגום.
 אגב, גם בחיי היומיום; כהורה, אני לא חושבת שאם לילד אחד מגיעה
 סוכרייה אז מיד צריך לפצות גם את הילד השני. וכאדם מבוגר, אני
 יודעת שכאשר אתה נותן שירות, לא כולם אוהבים אותך ומרוצים
 מהדרך בה אתה פונה אליהם ומשרת אותם.
 אז קודם כל, כמו שכתבתי אני לא תמיד רואה בתלת מימד.
 ושנית: מי שלא עושה, לא טועה. היוזמה של שיח חברים שהוא כעין
 חוגי בית של פעם, היא יפה וטובה. בל נשלח יד כל כך מהר בכוונות
 הטובות שהובילו למפגשים האלה. באנו לכאן חסרי דעת וכל יום
 אנחנו לומדים עוד ועוד.... והיו סבלניים, כל אחד בסופו של יום
 מקבל גם קוצים וגם שושנים.
 כן ירבו השושנים בחיינו. שושנה שרק.

ארוחות מהלב לילדת הטרייה

שלום וברכה,
 כידוע נשים אחרי לידה משקיעות את מירב האנרגיה בך הנוולד וברוב
 המקרים אינן פנויות בשבועות הראשונים, לדאוג לעצמן ולביתן.
 אנו רוצות להתחיל במסורת חדשה ולדאוג להכנת ארוחות מזינות עבור
 היולדות הטוריות בתקופה שאחרי הלידה. במעשה זה יוצא לכל מי שיהיה
 מעוניין לקחת חלק לבשל ארוחה אחת או שתיים (תלוי במס' המעוניינים)
 ולהביאה לבית היולדת ביום שיקבע.
 היולדת תקבל לביתה ארוחה אחת ליומיים.

לכל מי שרוצה לקחת חלק ולהיות שותף במעגל התמיכה חלק מוזמן
 לפנות: לעינת פלמה 052-7950669 או 4864

לתמר מעין 052-4662003 או 4584

מתכון טוב

מפרי צהוב קטן ומתוק- שסק מוגש באהבה גדולה לחברתי היקרה שר מק' שבחצר ביתה יש עץ שסק נפלא שנותר כל שנה פרי נהדר. כמו בכל שנה באותה עונה חודש זמן עץ השסק נותר פרי, וכל שנה אני תוהה מה נעשה עם כל הפרי הנהדר הצהוב והמתוק שמבשיל לתקופה כל כך קצרה. אז לכל אלה שתוהים כמוני מה לעשות עם הפרי הינה לכם מתכון לריבת שסקים נפלאה:

לבשל על אש קטנה בסיר בינוני במשך 40 דקות

חצי קילו שסק מגולען מקולף וחתוך

חצי קילו סוכר

חצי מיץ מלימון בינוני

לערבב כל הזמן ולדאוג שלא יישרף

5 דקות לפני סיום הבישול להוסיף כפית תמצית וניל לכבות את האש לקרר ולעביר לצנצנת זכוכית. קיבלתי המלצה שאפשר להוסיף למרקחת בזמן הבישול 20 גרם אגוזים\שקדים טחונים דק זה מוסיף לריבה טעם ומרקם

מומלץ לאכול על פרוסת חלה מתוקה מרוחה בחמאה מלוחה בתוספת כוס תה חם בשבת בבקר.

סוף שבוע נעים ושבת של שלום באהבה גדולה ארי והשטיינרים

סופר שהוא גם ראי אישי עבור רבים מאתנו

ב"דיעות הקיבוץ" 2.4.2010 הופיעה הכתבה הבאה:-

"עיניים כחולות, עצובות"

אחרי שיצא ספרו, נרי קריידן מכפר-בלום הוא אדם אחר. פתוח ובטוח יותר בעצמו

"עיניים כחולות" קרא נרי קריידן (כפר בלום) בנו של ג'ו קריידן המיתולוגי, לספרו הטרי (הוצאת "מערכת" קיבוץ דליה). העיניים האלה היו מרכיב חשוב בהופעתו המצודדת, שבצעירותו, מספרים, הילכה קסם על נשים. אבל עיניים כחולות הן גם מזכרת צורבת מילדותו. "כשהיינו ילדים", הוא מספר, "המורים לא היו מורים, וההורים לא היו הורים. היום אני מבין אותם, הם היו עסוקים בבנין הארץ והקיבוץ. אבל אז, היות שלא ידעו להתמודד עם הבעיות החינוכיות הכי פשוטות, הפתרון לילדים, בעייתיים, היה הרחקה לפנימייה, וזה מה שעשו גם לי. הייתי בן שמונה, וכל חטאי היה שפחדתי מהחושך, ולא נרדמתי בלילה. הגעתי לפנימייה, ילד קטן ומפוחד, וכשהמנהלת הייתה צועקת, עיניים כחולות,, ככה היא קראה לי, ידעתי שעשיתי משהו רע. הקריאה הזאת הייתה אות אזהרה, וכל השנים היא מסמלת עבורי את הפנימייה. זה היה סיוט מתמשך. סבלתי נורא, עברתי התעללות..."

פיזית?

נרי קריידן: "כן".

מינית?

"אפשר להגיד".

עכשיו, בגיל 68, נשוי בשנית לרחל מבית-קמה, אבא לשמונה ילדים, סבא לשישה נכדים, עובד ייצור - "אני אוהב עבודת כפיים" - במפעל "גלקון", שהיה ממקימיו, וניהל אביו - מספר נרי את סיפור הקיבוץ, וסיפורו שלו במרכז.

חצי שנה הספיקה לו כדי להשלים את הספר, שכתוב בשפה רזה, קולחת, חף מהאשמות ומחמלה עצמית. "אני כותב בקלות, ויש לי הומור דק, כך שהספר הוא גם מצחיק, לא רק עצוב, כמו החיים".

ומה עשתה לך הכתיבה?

"טוב, זה לא מילה. זו הייתה תרפיה מצוינת. בבת אחת הורדתי מהגב ומהלב מטען עצום, שהכביד עליי עשרות שנים. היום אני מרגיש הרבה יותר משוחרר ופתוח. אני מקבל תגובות נהדרות על הספר, בקיבוץ שלי, ובקיבוצים אחרים, שהקראתי בפניהם קטעים ממנו".

האישה, רחל, שדרבנה והאיצה בו לכתוב, מאשרת: נרי שלפני הספר, אינו אותו נרי שלאחריו: "הוא היה חסר בטחון, והיום הוא הרבה יותר בטוח בעצמו, היה צריך לשכנע אותו, שמה שקרה לו בפנימייה, זה לא קרה באשמתו. כשירדת מהלב תחושת האשמה, החיים נעשים קלים יותר".

(להזמנת הספר: 7948711-054)

* * * * *

אז מדוע כתבתי על ספרו של נרי ב"דברי הכפר" דווקא?

ראשית, אני מכיר את נרי מימים ימימה. "בילינו" שנים רבות באותה פלוגת מילואים. חווינו ביחד מספר מלחמות וחברים שנפלו, חוויות שבארצנו זו, מחברות אנשים. ביחד ירדנו לאותו נופשון גורלי בה חזר נרי עם רחל אשתו הנוכחית ואני עם מרים האישה שאיתי.

הספר, פרט להיותו מספר על אדם שאני מכיר, מהווה גם מסלול חיים מקביל בצורה מדהימה לחיי שלי והייתי מהמר על כך שגם לחייהם של רבים מבני גילי.

מי שמעניין לקבל הצעה נוספת מנקודת ראות אחרת, על עברו בקיבוץ אני ממליץ לו בחום על רכישה וקריאת הספר

דוד אלמן

דברי החמור

פסח מאחרינו והחמורים ממשיכים בדרכם. נעירות החמור הפומביות שנשמעות מעל דפי העלון בחודשים האחרונים נשמעות היטב ברחבי תפוצת העלון - אני חייב לציין בלי צניעות יתרה- שזה לשמחתי, ומגיעים אליי פניות ורעיונות להמשך שלגבי חלקם מצאתי לנכון לשתף גם אתכם.

כה אמר הרב

מידי פעם בפעם אנו מתוודעים שלא בטובתינו לדרשותיו של הרב עובדיה ובהן בין היתר הוא ממשיל את מי שלא מיישר עמו קו לאחת מחיות השדה. פעם זו "עיזה עיוורת" ופעם אחרת זה נחש או השד יודע. והנה מספר לי ר' שבי מזרחי שלנו, שבאחת הדרשות שהוא שמע לאחרונה בבית הכנסת, דרש הרב המקומי (לא מר"ן עובדיה) בכבודו של ידידנו המושמץ תדיר הלוא הוא החמור. וכך אמר הרב לקהל המתפללים: מדוע כשרוצים להעליב מישהו, קוראים לו חמור? אני בכלל חושב שחמור זה תואר מכובד ומכבד את בעליו... אדרבא אשמח מאוד אם תראו אותי עבורכם כחמור! ולפני שהספיקו המתפללים למחות או להגיד: "אה, בה, ציגלה מה" הסביר הרב שחמור אינו אלא ראשי תיבות של: חכם מורה ורב ...

והנה לכם מעשה בלעם: בא לקלל ויצא מברך!

כה שלחה השולמית

ייתכן שבעתיד הלא רחוק "דברי הכפר" יופיע גם או רק במהדורה אלקטרונית אותה תוכלו לקבל למכשיר ה- IPHONE , IPAD או הצעצוע החדש שימציאו בחברת "APPLE" או אפילו למכשיר המיושן אבי רוזנקרנץ שנקרא "מחשב אישי"... בעידן ההוא היה לי מאוד פשוט לשתף אתכם בסרטון אנימציה מצחיק ומשעשע על חמור יווני ששלחה לי שלומית (עדר) ליפשיץ. אך מכיוון שאין אנו רוצים להיות "חמור קופץ בראש" ולהקדים את זמנינו... אני מבטיח לשלוח במייל את הסרטון למי שיבקש זאת ממני. (בהחלט שווה). אז הכדור במגרש שלכם. ותודה מראש לשלומית.

כה הוסיפה השכנה

שכנה חביבה שלנו מקרב התושבים **יעל מרב** שמה תרמה לי פתגם שלדבריה, אם אני לא טועה, משוייך לעדה החלבית מסוריה. הפתגם שבערבית ודאי נשמע יותר טוב טוען: **אם אתה קונה חמור, ומוכר חמור – אתה מפסיד חמור...** ניסית להתחקות אחרי מקור הביטוי ופישרו, אך לשווא. מי שיודע מוזמן לספר לי ולכולם ונחכים ביחד.

אבי רוזנקרנץ

פינה קטנה וירוקה

אהלן לכולם,

מי שלא שם לב, בשבועות האחרונים, חלפו מעלינו שקנאים וחסידות ואו-טו-טו מסתיימת לה עונת הנדידה. כבר אפשר לראות את ציפורי הקייץ כמו מאות שרקרקים בצבעי זהב וירוק, סנוניות וחיוואים – הדורס הגדול הלבן.

גם עונת החיזור נמצאת בעיצומה, וניתן לראות קינונים במקומות שונים, מה שמזכיר לי, להזכיר לכם, שאין לגעת או לקחת גוזלים של עורבים – ההורים רואים בכם אויבים וטורפים ועלולים לתקוף אתכם. יש להם זיכרון ארוך ויכול להיות שיום אחד, מתישהו, הם יתקפו ללא קשר לזמן או למקום. לגבי גוזלי בזים שנופלים מהקן – ניתן לקחת קרטון, לחתוך פתח רחב ולתלות על העץ שממנו הוא נפל. ההורים יטפלו בו.

בכלל, אין לגעת בגוזלים ובהזדמנות זו גם מבקש להזכיר לכם שאין להרוג נחשים, יש להתקשר ללוחד. הנחשים נמצאים בסכנת הכחדה.

לפני כשבועיים, מת יעל זכר, בוגר, שאכל שאריות אשפה שהשאירו מטיילים.

בפסח היתה שריפה בעמק החולה בגלל מטיילים שלא כיבו את הגחלים ואת המנגל. אז חברה', כשאתם מטיילים, איספו את הלכלוך שלכם ויש לדאוג לכיבוי האש היטב, היטב.

בחברה להגנת הטבע, החלו במספר של הטבות לרוכבי אופניים. ניתן לבדוק באתר של החברה.

שיהיה לכולנו סופ"ש ירוק – איציק

מועצה אזורית
הגליל העליון
חוגגים 60 שנה למועצה

מה הולך להיות שם?

- ◉ יריד דוכנים ססגוני ◉ סדנאות והפעלות לילדים ◉ דוכני אוכל ושתייה
- ◉ מופעי רחוב ◉ טורניר כדורגל ◉ טורניר כדורעף בחסות "מועדון הבועה" ה**הבועה**
- ◉ הרכבי מוסיקה ולהקות מקומיות:

המתנדבות

בין שתיים לארבע

קומביין (combine)

מאיה אידקוביץ' ושי לוקר

כרמל אקמן

והמופע המרכזי...

"הגליל העליון אופי של מקום"

בהשתתפות להקת "שקטק", להקת "מציצים מהאצבע", נגני ורקדני מרכז קלור

מי הולך להיות שם?

כל הגליל ואחותו... מזקן ועד טף

הכניסה חופשית

הסעות מאורגנות למעוניינים (בארגון עמותת ותיקי הגליל 6817944)

חניה בשפע, נגישות לכל

להתראות בחורשת טל

הרשמות לטורנירים: כדורגל, ז'י 050-7585121 - כדורעף, ז'י 052-6722553
פרטים נוספים במחלקת תרבות ובאתר המועצה: www.galil-elion.org.il

הגליל העליון אופי של מקום

13-04-2010

מבזקי התנועה / אביב לשם

מאה שנות קיבוץ

בחול המועד פסח פתחנו חגיגת וססגונית את אירועי "מאה שנות קיבוץ". 700 משתתפים, בראשם נשיא המדינה, שמעון פרס, הנהגת התנועה- בהווה ובעבר, נציגי קיבוצים, ואנשי דגניה א'. האירוע ובעיקר סיבת התרחשותו זכו לכיסוי תקשורתי נרחב. בחודשים הקרובים נקיים מגוון אירועים בקיבוצים וליציבור הרחב, לעשות "הרבה גלים", להחזיר גאוות יחידה ואת הכרת החברה הישראלית לתרומת הקיבוצים. קיבוץ או חבר המעונינים לקבל מדבקה וססגונית שהפקנו לציון מאה שנות קיבוץ מוזמנים לשלוח לנו מייל ואנפק את הכמות המבוקשת בהקדם. הכתובת היא dover@tkz.co.il.

כלכלה, באויר בים וביבשה:

איתמר שוויקה (ברקאי) מאגף הכלכלה הוציא לקיבוצים שני מסמכים חשובים: בראשון, עדכון על כך ש-100 קיבוצים עדיין לא "משכו" מהאוצר כספים המגיעים להם על ייקור המים השפירים בינואר 2005 ועל השקעות במערכת המים שביצעו במסגרת "הסכם המים" בין משרדי האוצר והחקלאות והתנועות הקיבוציות. מסמך שני- **מתווה להסדרת פעילותם החוקית של מחלקי חשמל היסטוריים**- נעשה לאור מהלך של רשות החשמל לבחון האם צריכת החשמל בקיבוצים והסדרתה ברשיון. המסמך גובש על ידי אנשי מקצוע, עורכי דין, וכלכלנים כדי שיילוה את התהליך וייצג את הקיבוצים בתהליך ההסדרה מול המדינה. פניות לאיתמר לכתובת litamar@tkz.co.il

רווחה לניצולי שואה

פרויקט תנועתי של מחלקת בריאות ורווחה מקיף כבר 1000 ניצולי שואה, מקיבוצים שונים. מטרת הפרויקט היא ללמד ניצולים מהן הזכויות המגיעות להם מהמדינה. המתנדבים בפרויקט- גמלאים "צעירים" מקיבוצים, שעברו הכשרה מקצועית. כעת, לאור הצלחת הפרויקט והתרחבותו לטפל בפניות ממושבים וערים, מבקשת התנועה להכשיר קאדר מתנדבים נוסף. פניות למחלקת בריאות ורווחה 03-6925245 או לאתר המחלקה ב- www.kibbutz.org.il

זכויות וחובות בעבודה- החוברת

התנועה, בהובלת היחידה למשאבי אנוש הפיקה חוברת המלצות "זכויות וחובות החבר/ה העובד/ת בקיבוץ המתחדש". בחוברת מגוון תחומים וסוגיות שחברי קיבוצים ומנהלי משאבי אנוש ימצאו בהם עניין. את החוברת אפשר לקבל בדואר או במייל, והיא גם זמינה לכל באתר האינטרנט של התנועה www.kibbutz.org.il

שירת הנוער

כינוס בני הקיבוצים (23-24/4) יתקיים ביער הקיבוצים, סמוך למשמר העמק. בשבועות האחרונים עוסקים באגף ברישום משתתפים ובהוצאתם לפועל של מפגשי הכנה למדריכי גיל נעורים מקיבוצים שונים. צפי עדכני אומדן השתתפות של 1,000 בני נוער מכיתות ט'-יב' מקיבוצים שונים. אלה יעסקו במשך יומיים במה שהוגדר כ"סוגיות זהות האישית וקיבוצית, ובניסיון לזהות האם יש להם כבני קיבוץ דבר ייחודי בעל ערך מוסף. בהמשך הקיץ מתוכננת ב-21-23/7 הרפסודיה המסורתית בכנרת.

חג עצמאות שמח.

No virus found in this incoming message.

ללא מילים

Parents Page 16.04.10

Village News:

Last week our friend and member Jane Telem-Potash Z"L died.

Jane was the mother of David and Ayal, adopted mother of Jonathan Bolter, Adi Simmons and Izak's wife. She was also the spiritual mother of the woodworking crafts shop which a whole generation of kids went through until their Bar-Mitzva gifts were ready for delivery. She will be remembered fondly.

This year the Holocaust remembrance evening was prepared by the pre-army group and the 12th graders (who went to Poland) and the remembrance ceremony was held at the wall in the cemetery. We should never forget!

There was a Holocaust play enacted at the school by the 6th graders of the grade school which used original sources and was very moving.

So now Pasover and Holocaust remembrance is behind us and next week there is Memorial Day and then Independence Day.

The 12th graders put on their end of school celebration play too. Adi Sprung was one of the stars but most of our kids took part and we hear it was an evening to remember with a few of the kids losing their inhibitions...which caused one of the staff to complain to the police! Sort of spoils things a bit, and the kids involved were called for interrogation by the police youth department. I guess we'll hear more about that in the future.

The Bar Mitzvah class had their field trip too with Maayan Palma, who the kids say was great. Everyone came home safe and satisfied; a little sun burnt but smiling. Participants: Shachar Wolfin and Yochai, Adi Bouskila and Roy, Gefen Collins and Gili, Tom Koren and Nira, Noga Zolti and Shlomi, Tal Sprung and Tamir and Sean Carmi and Sharon.

Gadi and conditioned hikers were off to the sources of the Banias and the suspended bridge route. We hear it was a nice hike.

Get well soon to Sahar Koren who had a work related accident when a pot of boiling water spilled on both his legs at the restaurant where he works.

Warm welcomes to:

- Aviva & Eric Lynton who are back from their trek to Nepal (with Liran and Netta). The youngsters are still trekking...
- Katyz & Giora Scheingezicht who are back from Portugal where Giora works as an advisor for the Mafneh school (like the one in Rosh Pinna). Giora will return there soon to run in the schooling program.
- Donna Whitham, with artist recognition, came to visit the family. Perhaps she'll stay a while before heading back to Australia?
- Shoni Wallach has come back after travelling around for several months. Maybe he'll start work in the metal shop and we'll see some more statues taking unusual shape.
- The Jordan class who are turning 50, welcomed Avishai Pearlson and Yigal Nymark and they will all continue for a trek in the Golan, or at least the guys will....

We have to say a good word to Beit Blond staffers Tziona & Shabi Mizrahi. Anyone who hasn't used the place recently is missing out. There are new tile floors, AC's, 'fridges, radio/tapes, televisions, and new wiring in all the rooms. Great going! Beit Blond guest facility is one of those things we should all be interested in keeping up!!

Have you all been to the recently re-started Kaballat Shabbat in the club room? Every Friday evening at 18:00 This is another source activity that we should keep up but Ari has been informed that there is no funding for flour, sugar or eggs to bake the challah...and that only costs something like 8-10 NIS a week!! Seems strange that there is no where to scrounge up the funds for something so basic.

The ceremony for Memorial Day will start Sunday evening with the evening line up, flag at half-mast and calling of the names. The following day there will be a ceremony in the cemetery and then after memorial day closing ceremonies there will be Independence Day activities in the dining room.

Have a great Shabbos and a good holiday and remember: we do live in one of the better places on earth.

Shar McLoughlin

Anniversaries:

21.04 Naomi & Benny Forster

Birthdays:

18.04	Helen Levine Adi Zigedon (Nitzan granddaughter) Erez Netzer (S. Hatzor grandson) Kim Brody (Potash granddaughter)	19.04	Shulamit Frank Reggie Pearlson Shoshanna Yodaiken Aviva Goldberg Shani Weinstein (Edelstein g/daughter)
20.04	Hillel Yodaiken Kyle Kasdan	21.04	Irene Shein Shmulik Epstein Gershon Mader Karin Golan (great granddaughter)
22.04	Yigal Nymark Nathan Epstein		
23.04	Rona Engelsberg - 70	24.04	Shira Steiner

Congratulations to residents

Danny Nyfeld

Malka Ganani

On the printing of their books of poetry (Hebrew)

Books are available in the library.

HMO skin care month

May is skin care month for Clalit HMO and there will be centers to check skin (free of charge) at the following locations and times:

Safed – 09.05.10 from 16:00 – 19:00 (Dr. Tariff Galina)

Kiryat Shmoneh – 09.05.10 from 14:00 – 18:00 (Dr. Vera Porogov)

Tiberias (Rakati) – 09.05.10 from 12:00 – 15:00 (Dr. Hani Bustan)

There are other, further clinics, and different dates where skin can also be checked. Anyone interested is asked to contact the clinic.

Commemorations:

06.05.98 Mrs. Helene Reznick

באייר תשנ"ח

י'